

Miskolczi József

Hol lakik a boldogság?

Egész életemben keresem: hol lakik a boldogság? Az enyém, a tiéd és ezáltal *mindannyiunké*. Vajon a Magyar Nemzeti Tanácsban lakik-e a boldogság? Egy gyerekszáj szerint: „A boldogság az sok-sok apró boldogságocskából áll.”

Számomra a MANET (a Szerző így rövidíti a Magyar Nemzeti Tanácsot) egy ilyen boldogságocska.

Mielőbb megvalósítandó, hogy gyorsan kinőhessen gyermekkorát, javunkat szolgálhassa.

Vállalkozóként, családapaként, hétköznapi emberként tudom, amit mindenki más: a *valami* mindig jobb a *semminél*. Ha az adott feltételek közepette (nem közvetlen, hanem közvetett választásokkal) létrehozuk ezt az új intézményt – csakis gazdagabbak lehetünk! Ha a politikusi viták és gáncsoskodások miatt elodázzuk a lehetőséget – mulasztással vétkezünk! Minden magyar politikai pártunk a kereszténységre esküszik, ám elfelejti, hogy mulasztással éppen úgy lehet vétkezni, mint cselekedettel...

A politikát nagyon szerető, de a „struktúrákon” és politikai pártokon önhibámból kívül álló emberként azok a barátaim, akik a MANET mielőbbi létrehozásán munkálkodnak. Alkotni, cselekedni, új intézményeket létrehozni kell, nem gáncsoskodni! Nem biztos, hogy jó lesz? Hát majd változtatunk rajta! Nem lehet javítani azt, amit létre sem hoztunk!

Nem lesz igazi, tökéletes a MANET? Persze, hogy nem! Tudjuk előre, de ki és mi a tökéletes? Ki lesz a tagja és ki nem? Én semmiképpen sem akarok a tagja lenni. Nem kívánok ringbe szállni azzal a sok hiú emberrel, aki azt hiszi, hogy összedől a világ, ha nem ők alkotják a MANET „parlamentjét”. Az sem érdekel, hogy ki lesz a tagja. Egy viszont nagyon érdekel: *értem, értünk, vajdasági magyarokért tevékenykedjen!* Akkor lehet akár Péter, akár Pál! Sőt az is, aki Saulusból lett Paulus!

Tizenvalahány éve vártuk a változásokat, a lehetőséget. Most eljött, s a vajdasági magyarság megfelelő

intézményrendszer nélkül van! Amatőr politikai szervezeteink és szintén főleg amatőr civil szervezeteink képtelenek eleget tenni az új idők új kihívásainak. Képtelenek saját nemzetükért ringbe szállni az új versenyszabályok, azaz lehetőségek szerint. Bűnös az, ki szörszálhasogatással gáncsolja az új születését!

Szólam az, hogy majd a szavazók (ide tartozom) megbüntetik, vagy megjutalmazzák azokat, akiknek MANET-ügyben igazuk volt (gáncsoskodóként vagy építőként). A szavazók azt sem tudják majd fölmérni, hogy mit vesztettünk vagy mit nyertünk. Mert mindkét lehetőség, az összehasonlítási alap, nem lesz. Vagy egyik, vagy a másik. Szólam, hogy majd hosszú távon kiderül... Barátaim! Hosszú távon mindannyian holtak vagyunk – most szeretnénk (jobban) élni!

A gáncsoskodóknak mondom: boldog vagyok, hogy életem során számos civil, gazdasági és egyéb szervezetet hozhattam létre vagy indíthattam el útjára! Érezétek ezt a boldogságot úgy, hogy mielőbb létrejön a MANET! Ne attól féljete, hogy *cselekvéssel* véteztek, hanem attól, hogy *mulasztással!*

Tudom a buktatókat. A politika és a közélet (ez utóbbinak részeseként mondhatom) bizony a hiúság vására is. Legyőzhetetlenül. Akkor ne viaskodjunk vele! Bővítsük kisebbségi eszköztárunkat, bármely politikai opció is a szülő. Ha a MANET munkája nyilvános – könnyű lesz dicsérni vagy bírálni, csak **legyen!** Eközben nem érdekel, hogy melyik politikus vagy politikai opció hiúságán esik csorba. Ez a vajdasági magyarság számára teljesen lényegtelen. Nyalogassa ki-ki a saját sebeit a maga, ne pedig a magyarság számlájára.

Elég baj nekünk, hogy a vajdasági magyar pártok is 5-8 év után becsontosodnak, az „egy elnök – egy párt – egy megcsontosodott vélemény” elve hatalmasodik el. Nem magyar specialitás. Ha már nem tudjuk megreformálni, az új idők új föltételeihez alakítani pártjainkat – engedjünk legalább utat az új intézmények létrehozásával az új gondolatoknak, cselekvésnek. Ezt pártolom!

Nekem sem tetszik sok minden. De igyekszem a valóság talaján mozogni. Nem tetszik, hogy az elektori rendszerben ugyanolyan „súlya” van annak a (községi, tartományi, köztársasági, szövetségi) parlamenti képviselőnek, akit sok ezer választó szavazata tett „elektorrá”, mint annak a magyar művelődési egyesületi elektornak, akit harmincan választottak meg. Na és? Nem *magyar* ember mindkettő? Kinek van joga azt mondani, hogy egyik ember, a másik nem ember? Ismétlem: csak *értünk* tevékenykedjen!

Ne színészkedjünk a nép kárára. Politikusainktól, akiket a nép hozott helyzetbe, elvárom, hogy mielőbb és minél hatékonyabb MANET-et hozzanak létre! Úgy, ahogyan azt az adott lehetőségek között megtehetik. Egyébként *becsaptak* bennünket. Amelyik vajdasági magyar pártelnökünk ezt nem tudja megtenni vagy megérteni, az gondoljon bele: *nem attól lett elnök, mert előtte nagy ember volt, hanem attól lett nagy ember, hogy erre a tisztségre került!*